

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Дириш
Антов като Ленин

25 април 2014 г. • година III • брой 78

Акценти

„АРСЕНАЛ“ ОБЯВИ СТИПЕНДИАНТСКА ПРОГРАМА

Започна набирането на кандидати за стипендианти на „Арсенал“, които след завършването на висшето си образование ще имат осигурено работно място в оръжейницата и 5-годишен трудов договор за работа по специалността.

Стипендиантската програма е част от политиката на фирмата за социална ангажираност и подкрепа и шанс за младите кадри на фирмата.

За стипендианти на „Арсенал“ могат да кандидатстват всички, завършващи средното си образование ученици от казанлъшките училища, без значение на профила им. Единственото условие към бъдещите стипендианти е те да продължат обучението си в Пловдивския технически университет, който е част от ТУ – София, във факултета „Машиностроене и уредостроене“, специалност „Стрелково оръжие и боеприпаси“.

За периода на обучението си във висшето училище „Арсенал“ ще изплаща месечни стипендии на студентите и ще поема техните семестриални такси. Жестът на фирмата е значително перо за бюджета на всяко семейство със студент.

Молби на желаещите да кандидатстват в стипендиантската програма на „Арсенал“ се приемат всеки делничен ден.

Повече информация за програмата и по други въпроси, отнасящи се за обучението в Техническия университет, можете да получите на следните телефони:

0889 632 071, 0889 310 500 и 0431/631 33.

Координатор на стажантската програма е Станислав Ненов – зам.-директор по специални въпроси на „Арсенал“.

МЕХАТРОНИКАТА - НЕОБХОДИМОСТ В СЪВРЕМЕНИЯ ЖИВОТ

От началото на новата учебна година в ПГ „Иван Хаджиенов“ – Казанлък, първото занаятчийско училище за техники в Следосвобожденска България, ще започне обучението в новата специалност – мехатроника.

Идеята за създаването на такава специалност, която на практика ще покрие нуждите на големите машиностроителни фирми на територията на Казанлък, е „родена“ от арсеналското ръководство и училищното ръководство на професионалната гимназия с помощта и благословията и на Настоятелството на училището, чийто член е Станислав Ненов, зам.-директор по специалните въпроси на „Арсенал“.

Идеята за създаването на такава специалност, която на практика ще покрие нуждите на големите машиностроителни фирми на територията на Казанлък, е „родена“ от арсеналското ръководство и училищното ръководство на професионалната гимназия с помощта и благословията и на Настоятелството на училището, чийто член е Станислав Ненов, зам.-директор по специалните въпроси на „Арсенал“. Изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев е приел присърце идеята и я е превърнал в своя кауза.

Вече започна и кампанията по набиране на желаещи осмокласници, които да се запишат за обучение по новата специалност. Една ще е паралелката, в която ще се обучават учениците. Училищното ръководство и целият педагогически състав на гимназията влагат много енергия и сили,

въодушевени от реализирането на новата идея и превръщането ѝ в работеща и спасителна формула за сериозния дефицит на обучени кадри за машиностроенето в района. Държим на качеството, а не на количеството, категорична е в намеренията и директорката на училището инж. Марияна Демирева.

Какво точно представлява новата специалност, какви специалисти ще се създават след 4-годишното обучение, какво, като знания и умения, могат да очакват учениците на ПГ „Иван Хаджиенов“, избрали тази специалност и училището, както и техните родители?

За повече информация по тези въпроси потърсихме за разговор инж. Любомир Костадинов, помощник-директор по учебната част на ПГ „Иван Хаджиенов“. Самият той, лично предизвикан и въодушевен от идеята за новата специалност, вече е успял да привлече като преподаватели най-добрите преподаватели по механика, електроника и информатика в района.

Ето какво сподели той специално за вестник „Трибуна Арсенал“.

инж. Любомир Костадинов -
помощник-директор по учебната
дейност в ПГ „Иван Хаджиенов“

**Господин Костадинов,
има ли вече интерес към
новата специалност ме-
хатроника и какво трябва
да знаят тези, които ще
я изберат за обучението
си през новата учебна го-
дина? Срокове за запи-
сане, бал, варианти при
klassiraneto?**

След проучване на нуждите и нагласите на бизнеса, както и на учениците в областта, за учебната 2014/2015 година Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ обявява прием по специалност „Мехатроника“, професия „Мехатроника“, след завършен VIII клас. Новата специалност е напълно подкрепена от ръководството на „Арсенал“ АД.

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 3

Експертно:
Инж. Шиков за новия път

на стр. 7

Среци: Физикът-дарител
проф. Минко Балкански

ПЕТ АРСЕНАЛСКИ ДЕЦА В КОНКУРСА ЗА ЦАРИЦА РОЗА 2014

Пет са кандидатките за най-престижната титла за хубост в Розовата долина - Царица Роза, деца на арсеналски работници и служители.

Продължава на стр. 5

Футбол

Програма за оставащите мачове от Областното първенство
Стара Загора, Пролет 2014
на ФК „Арсенал 2000“

Деца набор /1999-2000г./ Начало 10:30 часа	Подготвителна група деца набор /2001-2002 г./ Начало 12:30 часа
27. 04. 2014 ОФК „Сливен1“ - ФК „Арсенал 2000“	Почива
10. 05. 2014 ФК „Арсенал 2000“ - ФК „Стара Загора“	10. 05. 2014 ФК „Арсенал 2000“ - ФК „Стара Загора“
17. 05. 2014 ПФК „Берое2“ - ФК „Арсенал 2000“	17. 05. 2014 ПФК „Берое2“ - ФК „Арсенал 2000“
21. 05. 2014 ФК „Арсенал 2000“ - ФК „Верея“	Почива

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов,
Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Ращкова,
Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

ЛЮБИМЕЦЪТ АНТОВ СЪЖИВИЛ ЛЕНИН В „АРСЕНАЛ“

Живата картина, с която арсеналци от Завод 6 буквально шашват целия град в началото на 70-те на един 7-ми ноември по повод годишнината на Великата Октомврийска революция, е максимално автентична: матросите са с истински моряшки фуражки – Българският военно-морски флот подарява на „Арсенал“ 20 униформи на подводници; патрондашите, препасани от младоците на платформата, са едно към едно; малката руска картечница, както и всички оръжия, са от арсеналския музей, дори забрадката на посрещачката на Ленин е вързана по руски... Идеята за театралната картина е на Георги Антов. Той режисира цялото действие върху подвижната платформа, начело на която стои самият Ленин – Неделчо Ненов от Завод 6. Репетициите стават през обедната почивка, пространството от Главна дирекция до портала на Завод 6 се превръща в сцена на открито след работно време. Много работници и служители, заинтригувани от подготовката, остават да гледат след редовната смяна как техните колеги от Завод 6 се превръщат в исторически фигури. Антов се стреми към максимален професионализъм и перфекционизъм – гримът е грижа на незабравимия майстор Бай Георги Емануилов, художник в театъра на читалище „Искра“, помага и режисьорът Иван Кебапчиев. Постановката като цяло е консултирана с Историческия музей.

Реализацията толкова впечатлява, че живата картина има продължение в следващата деветосептемврийска манифестация, която съживява митичния Поп Андрей и неговото топче. 20-те души от „трупата“ се усмихват в снимка за спомен... Сред тях се разпознава младежката усмивка на казанльшкия телевизионер Стефан Калчев. Антов прави възстановката по познатото изображение на Септемврийското въстание от картината на Борис Ангелушев. Ентузиазът на участниците – работници, служители, администратори... е небивал. Ефектът от реализацията – също.

Антов дошъл в „Арсенал“ по идея на приятел

Приятелят е Митко Куцаров. Било през 1969-та. Завършил казанльшкия Механотехникум, бъдещият актьор отива на работа при отбраните кадри – майстори на измервателни инструменти. Наричали ги „богопомазаните“. Така радиопрограмният ръководител – художник от Завод „Първи май“, заменя работата в културата сътънкия, много фин шлосерски занаят. От 130-ти цех, ръководен от Георги Танев, Антов има само добри спомени. Щурата идея на Антов за живите картини получава подкрепа и от партийният секретар на Завод 6 Николай Нероев: „Много отворен за идеи човек, който всячески ни помогаше“. По това време елитният завод имал дори собствен Биг Бенд с тромпетисти, саксофонисти... плюс музиканти от други заводи. „Хората се забавляваха, никой не е протестиран, че е ангажиран в свободното си

време, напротив“, спомня си Жоро Антов за заниманията си покрай арсеналските си инициативи. Живите картини са запечатани в уникални снимки, които той пази внимателно в личния си архив. Всъщност, архивите на Антов са пословични. Години наред той събира афиши от Чу-

го учи направо у дома, помагал и в работилницата на Илия Гюлев. Антов се занимава от ученик с това. Сега, като го питаш: „Откъде тая страсть към архивите и подвързията?“, той сам се чуди. Обяснява си го със страсти към книгите, които е прочел. За мен има и друго обяснение – Господ е ръснал върху

Така през 1962-ра Антов изгрява на казанльшката сцена като Миство Кофти – западен журналист, в изключително успешната „Полет в Космоса“ на Петър Стойчев и Петър Антов. Десетина години покъсно – през 1973-та, Антов се качва на професионалната сцена на Сливенския куклен театър като стажант-актьор.

днес, сякаш, вече не съжалява. След повече от 60 роли на професионалната сцена, без да брои успехите в самодейния театър, човек няма за какво да съжалява. Тук поема като художествен ръководител Естрадно-сатиричния читалищен театър през 1980-та, преди това – Театралния състав в Дома на армията в Казанльк. В театъра на Казанльк го чака нещо още по-хубаво:

Антов става първият щатен актьор

През 1993-та, заедно с Гъльбина, двамата стават първите професионални актьори във формацията – предшественик на днешния общински театър „Любомир Кабакчиев“.

От Театър „Любомир Кабакчиев“, където Антов играе и днес, назад в спомените на публиката остават кралската му осанка в униканния костюм на Кънчо Касабов от „Ивона, принцесата на Бургунда“, постановка на Иван Славов и Цар Севт Трети от „Мистерии в Долината“ на Маргарита Градечлиева; Евтим, попът и валията от култовата „Балканът не е мъртъв“ на София Ристевска, в която партнират с Деян Донков; тежката чорбаджийска дума на Аврам Немтур в „Железната светилник“ по Димитър Талев с режисьор Тодор Боянов и още много роли.

Без разкрасяване, със сигурност се вижда, че той е и най-добрият добър Дядо Коледа, който в последните години пали елхата на площада в Казанльк. И тук достолепната му фигура и белият мустак са само външни белези за тая доброта. Антов за нищо на света не си дава мустака след като през 1978-ма, собствената му жена Васка не го разпознала при пристигането му в Ямбол заради смяна на визията покрай докторската роля в „Къща край лозето“ на Снежина Каменова в Търговищкия театър. За брадата има колебания – може и без нея, защото има лоши спомени.

Актьорът Георги Антов има още много какво да разкаже. Но, ако спазим неговото желание за „никакво разкрасяване“, е редно да спрем до тук. През живота си той винаги е намирал начин, когато е нужно, да поспре.

„Много мило и приятно ми стана от тази покана на „Трибуна Арсенал“, споделя в края на срещата ни Георги Антов: работил съм с много хора в „Арсенал“ и ми е много приятно да ги срещам“, връща се в спомените си любимецът на публиката.

Но по-ценни за Антов са не документите за професионализъм, а ония преживени мигове, като спирането на дъха след представлението, в което самият Калоянчев му подарява собствената си кошница с цветя в знак на признанието на професионалист към професионалиста, изпълняващи една и съща роля – Кметът от „Вражалец“.

Диана Рамналиева

Георги Антов в ролята на Ленин

сн. Личен архив

Оказва се, трудно може да се намери изявен казанльчанин, който да е лишен от родствена арсеналска връзка. И, ако това е логично обяснимо за инженерните и ръководните кадри, то продължава да буди удивление обстоятелството, че и в сферата на културата безспорно правилото „Всичко започна в „Арсенал“, важи за много от казанльшките творци. Правилото се потвърждава и в личната съдба на Георги Антов – доайен сред актьорите, оставили ярки мъжки присъствия на театралната сцена на Казанльк. Антов е един от онези хора, които са родени за това изкуство, затова не е чудо, че неговата достолепна осанка разпознават не само на сцената, но и по улиците на града, и малки, и големи.

За най-малките Жоро Антов може би е непознат, но неговите очи, странно как, ги гледат с добротата на Дядо Коледа, който им е донесъл подаръка в детската градина по Рождество. Без да знаят защо, те го обичат. Еднакво обичан от публиката във всички възрасти, Антов за ветераните – арсеналци е и нещо повече: той е сръчният лекалчик от 130-ти цех на Завод 6, който в началото на 70-те превърна Бати Неделчо Ненов в Ленин и го качи на платформата за седмоенемврийската градска манифестация, заедно с още двайсетина младоци, за да представят живата картина на посрещането на Владимир Илич на финландската гара, в която е представен събирателният образ на ВОСР...

домирови празници. Така, за повече от 20 години, се оформя ценна колекция от стотици културни афиши за събития, оставили ценни спомени за казанльшката публика. Сръчността и страсти към историята и архивите правят Антов униклен с още едно негово занимание: днес той е единственият книgovезец в Казанльк, който старателно подвързва издания за Библиотека „Искра“, негови от последните години са и запазените в спретнати корици пълни течения на вестник „Искра“. Взел занаята от Бай Коста – Книgovезеца, който отивал да

Жоро Антов повече от един талант. Безспорно е, обаче, че най-яркият от тях е актьорският.

Антов е на сцената от ученик

Началото е в училищната театрална трупа, ръководена от преподавателя по български и литература – другарят Райчев. В техникиума Антов прави „естрадно спектакълче“, в което всички женски роли се изпълняват от момчета. Предизвикват фурор... Забелязва го именитият Жоро Николов от „Искра“ и го кани в читалището – в Естрадно-сатиричния театър.

От „Арсенал“ не го пускат, но склоняват след намесата на Стефан Дамянов, след години станал кмет на Казанльк. Сръчността на пръстите на лекалчика влиза в работа в усвояването на сложното водене на куклите. Антов се учи три месеца наред, ръцете и кръстът го болят, но успехът още от първата постановка „Д-р Ох Боли“ е факт. Следващия сезон вече е в Държавен куклен театър – Търговище. Следва любимият му куклен театър в Ямбол. Напуска със съжаление, но идеята за собствен дом в Казанльк надделява. Антов дълго се пита за превилността на този избор. Но

Инж. Цветан Шиков:

Инженер Цветан Шиков от групата „Експерти за Казанлък“ в Общинския съвет е председател на Постоянната комисия по устройство на територията, инфраструктура, строителство и транспорт. Инж. Шиков е Ръководител направление „Проектиране, инвестиции и строителство“ в „Арсенал“ АД. Като един от специалистите, които най-активно участваха в публичното обсъждане на представянето на разработените варианти за обходен път на гр. Казанлък, нужен за строителството на тунела под Шипка, „Трибуна Арсенал“ покани инж. Шиков за коментар по темата.

ПРЕДИМСТВАТА НА ЗАПАДНИЯ ОБХОДЕН ПЪТ СА БЕЗСПОРНИ

- Господин Шиков, тези дни мина обсъждането на възможните варианти за обходен път на Казанлък. Какво наложи разработването на проекти за обходен път, какъвто до момента липсва като цялостно околовръстно шосе?

- През пролетта на миналата 2013-та година Агенция „Пътна инфраструктура“ - София организира в гр. Казанлък, при домакинството на Община Казанлък, обществено обсъждане на обект „Обходен път на гр. Габрово“. На това обсъждане пред представителите на Агенция „Пътна инфраструктура“ бе поставен въпросът за възлагане проектирането и реализацията на Обходен път на Казанлък по единствената причина, че след построяването на тунела под връх Шипка цялото значително увеличено транзитно движение в посока София /на запад/ - Бургас /на изток/, Стара Загора /на юг/ ще преминава през град Казанлък. Това преминаване ще би създадо на първо място – екологични проблеми от увеличения процент на отделените изгорели газове. На второ място, значително се повишава опасността от транспортни произшествия в рамките на регулацията на гр. Казанлък, тоест, в границите на града. Не по-малък проблем е и повреждането и разрушаването на уличните настилки, които са изградени за по-малки натоварвания, неосигурени на подобни натоварвания от тежки транспортни средства.

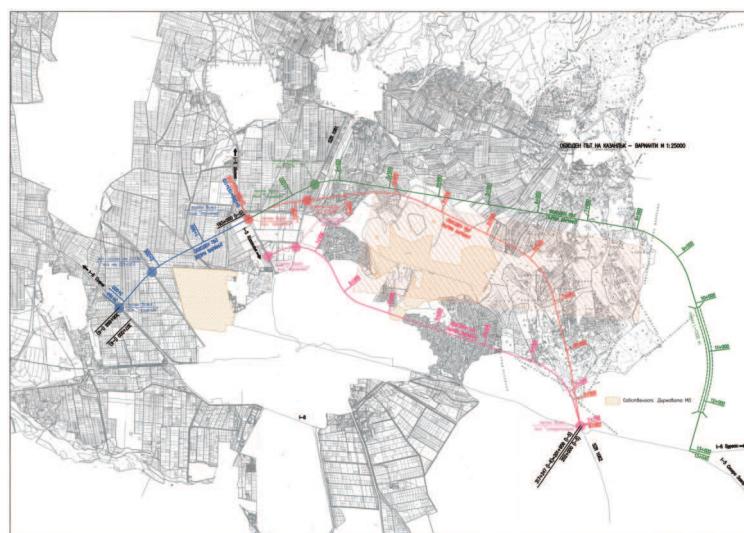
Ето защо, всички участници в общественото обсъждане на обходния път на гр. Габрово се обединихме около предложението г-жа Галина Стоянова, кмет на Община Казанлък и г-жа Даниела Коева, зам.-кмет по строителство и транспорт, да организират среща в Агенция „Пътна инфраструктура“ - София и да настояват за проектиране и изграждане на обходен път на гр. Казанлък в периода на строителството на тунела под връх Шипка. Такава среща беше проведена и на сесия на Общински съвет през юни 2013 година кметът Стоянова запозна общинските съветници, а чрез тях и обществеността на община Казанлък, с ангажимента, поет от Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София за възлагане на проектирането на новия обходен път. В Агенцията беше проведена процедура по Закона за обществените поръчки за избор на проектант за изработване на идеен проект с парцеларен план за обект „Обходен път на гр. Казанлък“, свързващ Път 1-5/север – юг: Габрово – Стара Загора/с Главен Път 1-6 /запад – изток : София – Бургас/.

- Колко варианта за об-

ходен път на Казанлък са разработени и кой е авторът на проектите?

- Обществената поръчка бе спечелена от фирма „Рутекс“ ООД, която предлага два варианта на възможни решения – Източен обход и Западен обход. При първия вариант – Източен обходен път, проектантският колектив е разработил три

долно Изворово и през местността „Кара кос“ преминава през тунел с дължина 1.5 km, за да се включи в Път 1-6 при разклона за Бургас /Стара Загора, който се намира на изток от Казанлък. Дължината на това трасе е 13 045 m. Това е най-дългото и най-скъпото трасе, нещо, което е немислимо за изпълнение. /Трасето е отбелязано в зелен цвят

подварианта. Важно е да се отбележи, че тези три подварианта, влизат в явно противоречие с изискванията на Министерството на отбраната, засягащи територии, които са забранени за въздухоплаване и разполагане на гражданска съоръжения в тях. Териториите, за които става дума, са в рамките на Армейски артилерийски полигон в местността „Татарска могила“. Там не само, че не е разрешено пресичането на този терен, но се избиват и въздушни коридори за преминаването на самолети. Това ограничава възможностите за практическа реализация на първия вариант - Източен обход. Според проектантите от „Рутекс“ ООД, най-логично е трасето, което напуска Път 1-5 / Казанлък – Шипка/ при Паметника „Септемврийци“, оформен като пътен възел тип „тромпет“, преминава с пътен надлез над пътя Енина – Казанлък и след това трасето влиза изцяло в регулационните граници на Казанлък, през Старата река и Тюлбето, като пътят се движи южно от полигона през местността „Старите лозя“ и се влива в Път 1-6 при разклона за с. Черганово, оформлен като пътен възел тип „Полудетелина“. Дължината на това трасе е 7 708 метра.

Третият подвариант на Източния обход е трасето, което на картата е отбелязано в розов цвят. То напуска Път 1-5 северо от Института по розата, малко по-близо до града, за разлика от предишните два варианта. Това напускане е оформено като пътен възел тип „тромпет“, преминава с пътен надлез пътя Енина – Казанлък и след това трасето влиза изцяло в регулационните граници на Казанлък, през Старата река и Тюлбето, като пътят се движи южно от полигона през местността „Старите лозя“ и се влива в Път 1-6 при разклона за с. Черганово, оформлен като пътен възел тип „Полудетелина“. Дължината на това трасе е 7 708 метра.

- На публичното обсъждане стана ясно, че горните три подварианта и изобщо – Източният вариант за обходен път на Казанлък, се тълкуват като неподходящи. С какво трасето на Западния обход има предимства пред Източния вариант? Ще се наложи ли заради строителството да бъде извършена процедура по отчуждаване на имоти на граждани и, ако има такива случаи, в какъв срок това е възможно да стане?

- Западният вариант на обход започва с пътен възел тип „тромпет“, пак при Паметника „Септемврийци“, но за разлика от Източните подварианти, пътят продължава не към Тюлбето - през пътя Енина – Казанлък, а на запад – към с. Копринка. Посъществуващия сега танков път трасето обхожда Първи казармен район от запад, продължава с пътен надлез над ж.п. линията София – Бургас при километър 2 + 190 и се включва в Път 1-6 /София – Бургас/ отново с пътен възел тип „тром-

пет“. Точката на включване е разположена по средата на пътния участък от изхода на гр. Казанлък и входа на с. Копринка. Дължината на това трасе е 3 164 метра и е най-късото разстояние от предложените варианти за Обходен път на Казанлък. Естествено, за оформяне на новото трасе е необходимо да бъдат извършени отчуждителни производства на засегнатите от новия обходен път частни имоти.

Искам да подчертая, че при този вариант се запазва транзитното движение по сегашния Южен обходен път на гр. Казанлък.

- Каква е позицията на местната власт по избора на вариант на Обходен път на Казанлък и как вие, като общински съветници, оценявате предложените варианти?

- По предложение на общинска администрация идейният проект за обходен път на гр. Казанлък, свързващ Път 1-5 с Път 1-6, бе разгледан от Постоянната комисия по устройство на територията, благоустройстване строителство и транспорт. Всички членове на комисията се обединихме около становището, че вторият вариант – Западен обход, е безспорен като дължина на трасето, значително по-малките инвестиции, които трябва да се направят за реализацията му и много по-малките площи, които подлежат на отчуждаване.

- Какви са основните въпроси, които поставиха граждани по време на публичното обсъждане и в каква степен повдигнатите от тях искания могат да бъдат удовлетворени?

- На проведеното наскоро обществено обсъждане гражданинството на община Казанлък препоръча изборът на втори вариант – Западен обход. Затова считам, че становището на общинската администрация до Агенция „Пътна инфраструктура“ – София трябва да се съобрази с мнението на обществеността на Казанлък, за да се даде ход на процедурата по разглеждането на проекта от Експертния съвет на агенцията. Процедурата продължава с изработване на идеен проект в различните му съставни части, остойностяването му, разработване на парцеларен план на засегнатите имоти, след което ще се пристъпи към работното проектиране. Преди изобщо да говорим за строителството на пътя, предстои да изстрадаме и тази процедура.

- Оказва се, че реализацията на целия проект за строителство на Обходен път на Казанлък е изцяло зависима от строителството на тунела под Шипка? Има ли опасност изобщо да не се стигне до

строителство?

- Изграждането на обходния път на гр. Казанлък трябва да съвпадне с времето на реализацията на тунела под връх Шипка, включен за строителство в програмния период 2014 – 2020 година на ЕС. Очакванията са тунелът под Шипка да бъде реализиран със средства на Европейската програма „Транспорт“.

Миналия месец септември, както е известно, Европейската комисия върна апликационната форма на тази програма „Транспорт“ по простата причина, че проектите, които предлагахме да бъдат изпълнявани по тази програма, надвишаваха стойността, която беше определена. Правителството внесе отново в Европейската комисия предложения за финансиране на пътни и ж.п. обекти по Програма „Транспорт“, като се надяваме, че тунелът под Шипка ще бъде реализиран през програмния период 2014-2020 г.

- Обезпечено ли е със средства строителството на Обходен път на гр. Казанлък и какви източници на финансиране предвижда за този проект Общински съвет – Казанлък?

- Двата обходни пътя, нужни за тунела – обходният на Габрово и на Казанлък, изцяло се финансираат с държавни средства. Европейската комисия няма отношение към финансирането на двата обходни пътя, защото тя финансира само пътни участъци по Европейските коридори.

- Очевидно, сроковете са кратки, какво следва да се направи занапред, за да се реализира проектът, ако тунелът под Шипка влезе за финансиране в Програма „Транспорт“ на ЕС? Кога реално би могло да имаме завършен Западен обходен път, с което да се затвори като цяло околовръстно шосе на Казанлък?

- Изискват се значителни усилия от страна на Агенция „Пътна инфраструктура“ и общинската администрация на Казанлък, за да се скъсят всички изискуеми процедури и срокове от проектиране до строителство, с цел да се отклони навреме извън границите на гр. Казанлък увеличеният трафик към тунела под връх Шипка. Както вече казах, реализацията на Обходния път на Казанлък, трябва да съвпадне по време с реализацията на тунела под Шипка. Цялостното финансиране на обходния път ще се осъществява с държавни средства, защото той се явява връзка на две вече съществуващи държавни пътни артерии: Главен път 1-5 /Юг – Север: Казанлък – Шипка/ и Главен път 1-6 /Изток – Запад: Бургас – София/.

Диана Рамналиева

Продължение от стр. 1

МЕХАТРОНИКАТА...

Приемът ще се осъществи в една паралелка с 26 ученици, като имаме уверенето на ръководството на „Арсенал“, че ще ни предостави своята база за провеждането на учебната практика през цялото време на обучение по мехатроника. Тоест, нашите ученици ще работят в реални условия и ще изпълняват реални производствени задачи.

Какви знания и умения ще придобият учениците в специалността мехатроника, което ще им даде предимство пред останалите при намирането на работа? Кой ще ги обучава за тази цел?

Новата специалност „Мехатроника“ е съобразена със световните тенденции в развитието на най-перспективните и иновативни области на инженерните науки, защото съчетава методите на механиката, електрониката и информационните компютърни технологии за създаване, обслужване и поддръжка на машини от ново поколение. Тоест, това са най-нужните и ценни знания за всеки работник в новите условия, които на практика го превръщат и в универсален специалист в сферата на машиностроен-

нето. Учениците придобиват знания и умения в областта на механиката, електрониката, микропроцесорната техника, информатиката и компютърното управление, които са неизделима част от машините, уредите и системите във всички области на съвременното производство от офис- и битовата техника до автомобилостроенето и медицинското оборудуване. Обучението е организирано върху приоритетно използване на CAD/CAM/CAE софтуери, което дава възможност за бързо адаптиране на техническите кадри към изискванията на пазара на труда, както в страната, така и в чужбина. Тук трябва да поясня всъщност какво представляват мехатронните системи. Те са онези системни инженерни решения, при които се осъществява интеграция на технологии, свързани с МЕХАника, еЛЕКТРОника и компютърно базирани технологии като информатИКА. Мехатрониката е интеграция и взаимно проникване и сливане на механични, електронни и компютърни структури в един цялостен, функционално пълноценен продукт, наричан „мехатронен продукт“. При това систем-

ната интеграция се осъществява още в концептуалната фаза от създаване на изделието.

Обучението по специалността ще се осъществява от дългогодишните и висококвалифицирани преподаватели в професионалната гимназия - инж. Антоанета Михайлова и инж. Георги Стоянов от направление „Машиностроене“ и д-р инж. Николай Харизанов и инж. Елена Йонкова от направление „Електроника и Компютърни науки“.

Не е тайна, че повече от половината от вашите ученици се реализират във висши училища в страната и то преимуществено в технически университети и специалности. В някои от тях те дори получават и специални предим-

ства, само защото са възпитаници на Хаджиеновата гимназия в Казанлък. Какви ще са плюсовете за учениците, завършили ПГ „Иван Хаджиенов“, при кандидатстване във висши технически училища оттук нататък?

Вече 5 години Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ и Техническият университет в Габрово имат склучен договор за сътрудничество. В рамките на това сътрудничество всяка година се провежда състезание по математика, информатика и общотехническа подготовка. Резултатите от състезанието се признават за приемен изпит във ВУЗ-а.

Технически университет - Габрово запазва и 30% от местата за завършили ученици в ПГ „Иван Хаджиенов“, като склучва индивидуален договор с успешно представилите се в състезанието за обучение по желана от тях специалност и на практика ги превръща в свои студенти.

Миналата година 10 ученици избраха да учат в специалността „Мехатроника“ в ТУ-Габрово. Тази година от явилите се на състезание 30 ученици 11 избраха „Мехатроника“. Това е една от причините да обявим за учебната 2014/15 година прием в тази специалност. Интерес има, бъдеще и перспектива за реализация - също.

Продължава на стр. 6

Почивка

**ОФЕРТА ЗА ЛЯТО 2014 год.
за хотел АРСЕНАЛ гр.НЕСЕБЪР
ЗА НЕРАБОТЕЩИ В ЗАВОД АРСЕНАЛ**

ПОЧ.КОМПЛЕКС „АРСЕНАЛ“ ОТВАРЯ ВРАТИ НА 20.05.2014г.

1.ПРОМОЦИОНАЛНА ЦЕНА ДО КРАЯ М.МАЙ.
от 22.05. - до 31.05.14г.вкл.

- 15.00 лв. само нощувка
- 12.00 лв. /деса от 2 - 12г./

2.ЦЕНА НА ДЕН НА НЕРАБОТЕЩ В ЗАВОД АРСЕНАЛ

- 35.00 лв./нощ.+закуска+обяд+вечеря на меню/за възрастни
- 23.00 лв./ нощ.+закуска+обяд+вечеря на меню/за деца от 2-12г.
- СМЯНА - 25.05. - 31.05.14 г. - 6 нощ.
- СМЯНА - 31.05. - 06.06.14 г. - 6 нощ.
- СМЯНА - 06.06. - 12.06.14г. - 6 нощ.

3.ЦЕНА НА ДЕН ЗА НЕРАБОТЕЩИ В ЗАВОД АРСЕНАЛ

- СЕЗОН А - 01.06 - 19.06. /ALL - всичко включено
- 45.00 лв за възрастен
- 36.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН В - 20.06 - 09.07. /ALL - всичко включено
- 53.00 лв за възрастен
- 42.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН С - 10.07 - 25.08. /ALL - всичко включено
- 67.00 лв за възрастен
- 54.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН В - 26.08 - 14.09. /ALL - всичко включено
- 53.00 лв за възрастен
- 42.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН А - 15.09 - 30.09. /ALL - всичко включено
- 45.00 лв за възрастен
- 36.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители

ОФЕРТА ЗА ЛЯТО 2014 год.

**за хотел АРСЕНАЛ гр.НЕСЕБЪР
ЗА РАБОТЕЩИ В ЗАВОД АРСЕНАЛ**

ПОЧ.КОМПЛЕКС „АРСЕНАЛ“ ОТВАРЯ ВРАТИ НА 20.05.2014г.

1.ПРОМОЦИОНАЛНА ЦЕНА ДО КРАЯ М.МАЙ.

от 22.05. - до 31.05.14г.вкл.

- 15.00 лв. само нощувка
- 12.00 лв. деца от 2 - 12г.

2.ЦЕНА НА ДЕН НА РАБОТЕЩ в з-д Арсенал

- 30.00 лв./нощ.+закуска+обяд+вечеря на меню/за възрастни
- 23.00 лв./ нощ.+закуска+обяд+вечеря на меню/за деца от 2-12г.
- СМЯНА - 25.05. - 31.05.14 г. - 6 нощ.
- СМЯНА - 31.05. - 06.06.14 г. - 6 нощ.
- СМЯНА - 06.06. - 12.06.14г. - 6 нощ.

3.ЦЕНА НА ДЕН ЗА РАБОТЕЩ в з-д Арсенал

- СЕЗОН А - 01.06 - 19.06. /ALL - всичко включено
- 40.00 лв за възрастен
- 32.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН В - 20.06 - 09.07. /ALL - всичко включено
- 48.00 лв за възрастен
- 37.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН С - 10.07 - 25.08. /ALL - всичко включено
- 61.00 лв за възрастен
- 50.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН В - 26.08 - 14.09. /ALL - всичко включено
- 48.00 лв за възрастен
- 37.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители
- . СЕЗОН А - 15.09 - 30.09. /ALL - всичко включено
- 40.00 лв за възрастен
- 32.00 лв. деца / 6 - 12 г./
- Безплатно деца до 6 год. с двама пълноплащащи родители

Записване и заплащане на картите за почивка в хотел „Арсенал“ гр. Несебър за сезон 2014 - в Синдикалния комитет на КНСБ „Арсенал“ и синдикалните комитети по заводи.

За повече информация: вътр. телефон: 21-56; GSM: 0888 582 673

Ръководителят на направление „Доставки“ Ирина Тошкова:

ГОРДЕЯ СЕ, ЧЕ РАБОТЯ В „АРСЕНАЛ“

Ирина Борисовна Тошкова е очарователна и фина млада жена. Все по-рядко срещаме такива в Казанлък. Пристрастято ѝ към красотата на природата, хубавата литература и театърът, удоволствието от работата редят живот, сякаш изваден от романтичен филм на Холивуд от края на 20-и век: съпругът е хубав мъж с добра професия, жената – също; любовта, семейството и успешната кариера са факт. И всичко това е нямало как да се случи, без вплитането на тънката червена арсеналска нишка в здравата връзка на младото семейство. Неразпознаваемото начало на тази връзка може би е в работата на баща ѝ – фрезист в тулския завод „Щамп“. Това предприятие, произвеждало някога колкото самовари, толкова и оръжие, сега почти не работи, разказва Ирина. Майка ѝ била медицинска сестра в същия завод. От малка свикнала с разказите за работата в Тулската оръжейница, за Ирина професията и семейството, които днес има, са се случили като нещо съвсем естествено.

Ирина е ключов специалист в „Доставки“ към Главна дирекция – ръководител на направление. Нейните професионалните усилия и резултати в работата, очевидно, няма как да останат невидими за колеги и ръководители. Така, съвсем логично, тя става част от отличниците на „Арсенал“, намерили място в тазгодишната Алея на славата. Определяйки себе си като самокритичен човек, Тошкова признава, че приела присъствието си сред наградените с притеснение и неувереност. Но със сигурност е уверена в едно: „Гордея се, че работя в „Арсенал“, казва Ирина, още преди да съм попитала. „В България промишлеността загива и да се работи в такава фирма със стари традиции и позиции на световните пазари, е професионално удоволствие“, довършва ръководителят на направление „Доставки“. За нея работата задължително трябва да носи удоволствие, иначе е

мъчение, няма смисъл.

Работата е удоволствие

Арсеналската традиция – искрата на любовта да създава българо-руски семейства, за някои може да е останала в миналото. Но не е така. Семейството на Ирина и Билян доказва това. Красива, умна, образована и изтънчена, Ирина от Тула без колебание избира да последва Билян в България. В Казанлък. В „Арсенал“. Връзката на двамата е от 2003-та. Българското момче е стипендиант на „Арсенал“ в Тула, Ира учи в Педагогическия университет френска филология. Щастливата връзка продължава и сега, когато, оставила родния град, по мащаби и възможности далеч изпреварващ Казанлък, Ирина се чувства добре, заменила 800-хилядния мегаполис за провинциалното спокойствие в Долината на розите. Тайната на щастливото усещане – да живее в Казанлък, за Ирина се крие в три неща: обичта към Билян, радостта, с която я приема неговото семейство, и „Арсенал“.

Но още: „Работата зависи от екипа, от хората, с които работиш“, категорична е Тошкова. Тя е убедена, че има две професии, които, сред всички други, са най-отговорни: лекар и педагог. Но, макар и дипломиран педагог, Ирина признава, че не се чувства достатъчно готова за учителството: „Или трябва да го работиш всеотдайно и както трябва,

или – не. Прецених, че не е за мен.“ За нея се окказало, че ѝ пасва именно сегаш-

на. Явно е така, щом Ирина Тошкова е в елитния списък арсеналци от Алеята на славата. „Ние се занимаваме с всичко, което „Арсенал“ купува“, така накратко описва работата си ръководителят „Доставки“. Основен език в комуникацията по време на работа е английският, ползва се и руски, когато се доставят материали от Русия. Френският, който Ирина, като филолог, знае отлично, по-рядко влиза в употреба. Тя малко съжалява за това, защото: „Езикът трябва да се ползва, иначе започваш да губиш форма. „Ирина, обаче, не губи форма в поддържането на разностранните си интереси, които остават извън служебните задължения, но за нея са също толкова важни. Не пропуска да ходи на театър, макар в родната Тула това да е ставало всяка седмица, а тук по-рядко. Харесва класическите постановки и по-малко новите сценични експерименти. Класиката, като естетически вкус в литературата, за Ирина се въплъща от романите на Достоевски, особено – „Братя Карамазови“. Обича и Толстой. „Това са автори, написаното от които няма как да не се хареса, ако веднъж си посегнал към тях. Прочетеш ли го, няма как да останеш безразличен“, казва Ирина. От френските писатели предпочита Балзак, българската литература за нея са Йовков и Елин Пелин.

Почивката за Ирина и Билян е планината

За разлика от хилядите руснаци, летуващи по българското Черноморие, Ирина предпочита свежия въздух на българските планини. Близките излети из околностите на Казанлък през уикенда семейството редува с екскурзии до по-далечни дестинации. „Обожавам Родопите... И природата, и атмосферата, и хората! На първо място – хората!“, споделя Ирина. По всичко личи, че Ирина Борисовна се чувства добре в България. Свикнала бързо. Само в началото било малко по-трудно. Близките не ѝ липсват, защото често ид-

ват в България. По-редки са пътуванията на Ирина към родния дом. Но руското не е липсва толкова, защото тук е открила и други сънароднички, дошли у нас с връщането на вече завършили арсеналски оръжейници – стипендианти. Родителите на съпруга я посрещат добре. Семейството на Билян се занимава с търговия на едро в сектора на хранително-вкусовата промишленост. Но за сина това не е призвание. Както е разказал и на Ира, от малък Билян проявява интерес към пушките, пистолетите и оръжейните списания. „Оръжието за него е и страст, и хоби, и работа, – усмихва се съпругата, – в това отношение той е щастлив човек“. Този щастлив човек, превърнал хобито си в професия, сега е директор на Завод 2 в „Арсенал“. Така щастливите от професията в младото семейство стават двама. И за да е щастлието още по-пълно, срещите им из България с разни хора им носят допълнителна радост. Защото, напук на родния хихилизъм, днес Ирина чистосърдечно изненадва: „Харесвам българите!“, казва го, защото за нея Човекът е най-важен. Не политиката, от която не се интересува много, а именно – Човекът. „Най-интересното за мен са хората. По-интересно от човека няма. Не съм разочарована от човека, дори – обратното! Приемам хората такива, каквито са. Има толкова негативизъм наоколо, но от самия човек зависи как и с какво оцветява живота си“, – Ирина не само вярва в това, но и така живее. Тя е оцветила живота си така, че да ѝ харесва. С вяра в хората и в човечината. В крайна сметка именно един човек я води в България към общото щастие. Част от което е и удоволствието от работата в „Арсенал“.

Диана Нейчева

Иновации

НОВА СИСТЕМА В „АРСЕНАЛ“

От 1-ви май в „Арсенал“ започва внедряване на нова програмно-техническа система за регистрация на присъствието във фирмата. С прилагането на новата система отпада т.н. „транспортно време“ от 20 минути.

Новата система ще се въвежда поетапно, в рамките на два месеца.

Тя ще контролира дали служителят е дошъл на време на работното си място. По територията на цялата фирма ще са раз-

положени над 30 датчика и всеки един работник ще се регистрира от датчика, който е най-близо до работното му място. Разработката, наречена ОЕТ, е дело на „Дирекция управление на процесите“ в „Арсенал“ с директор инж. Йорданов.

Повече подробности за новата система ще прочетете в следващия 79 брой на „Трибуна Арсенал“, който ще излезе на 9-ти май.

Трибуна Арсенал

Продължение от стр. 1

АРСЕНАЛСКИ ДЕЦА В ЦАРИЦА РОЗА 2014

Красавиците, които ще се състезават за короната на царицата в галаспектакъл-конкурс на 9-ти май от 19 часа в ДК „Арсенал“, са дъщери на фрезистката Жулиета Костова, на Недка Димитрова от Централния стол, на главната счетоводителка на Завод 5 Клара Анастасова, на заварчика Румен Митков и на Росица Георгиева.

Чаровниците са с имена Анелия и конкурс № 8, Радостина с № 1, Гергана с № 9, Бетина с № 6 и Павлина с № 7. Арсеналските момичета са абитуриентки от ПГЛПТ, ПМГ

„Н. Обрешков“ и Хуманитарната гимназия „Св. Св. Кирил и Методий“.

Те са сред 28-те претендентки за короната на 46-ата Царица Роза. От тази седмица до 8-ми май вкл. красавиците ще имат поредица от срещи и занимания, в които ще имат възможност да посетят казанлъшки забележителности, да се запознаят с процеса на производство в казанлъшка розоварна, ще се обучават по сценично поведение и етикет по време на официален прием.

По време на различните си срещи те ще носят специални

бели брандирани с логото на конкурса потници и дънки. Самият конкурс ще е в 3 тура, а журито, което ще оценява кандидатките за короната, ще е от известни казанлъчани, живеещи извън града. За първи път по време на галаспектакъла новата Царица Роза ще положи и специална клетва.

Бъдете естествени, усмихвайте се повече, бе най-важният съвет, който кандидатките за царици получиха по време на първата си среща в Община Казанлък.

Деляна Бобева

МЕХАТРОНИКАТА...

В трудните времена, в които живеем, е много важно и какво отвъд обучението предлага училището за учениците като социални бонуси, предимства, придобивки, облекчения. Не е тайна, че за много семейства дори завършването на средно образование за децата им се оказва предизвикателство и трудно изпитание. В този смисъл какво предлага социалната ви програма за ученици през новата учебна година?

Имаме прекрасни отношения с местни транспортни фирми, които осигуряват безплатно пътуване на социално слаби ученици от населени места на общината и другите съседни общини. По инициатива на училищното настоятелство първите по успех новоприети ученици през новата учебна година ще пътуват на екскурзия в чужбина. Разбира се, имаме винаги и готовност да реагираме по отделните конкретни случаи. Ние сме училище, което „чува“ нуждите на учениците си.

Какъв е процентът на вашите ученици, прети във висши училища за последните 4 години, и какъв е процентът им на реализация на трудовия пазар след завършване на обучението при вас?

Повече от 80% от учениците, завършили в ПГ „Иван Хаджиенов“, продължават обучението си във ВУЗ по същата или сродна специалност, изучавана в училище. От нашите ученици рядко има безработни, по простата причина, че те притежават умения и квалификация, която се търси на пазара на труда. Стига, разбира се, да имат желание да работят.

Последните две години коренно промениха облика, духа, настроението, атмосферата и качеството на вашите ученици. Създава се усещането, че най-накрая ПГ „Иван Хаджиенов“ е намерил своя стопанин. Това личи не само по Стената на гордостта, която буквально прелива от постижения на възпитаниците ви, сегашни и бивши, но и от духа като цяло, който се долавя в гимназията. Близо сме до финала на тази учебна година, след броени дни на практика изпращате и випуска си с абитуриенти. Как изглежда равносметката ви, направена през тази призма?

От две години училищното ръководство и целият педагогически колектив са си поставили

за изпълнение нелеката задача да върнат старата слава на най-доброто техническо училище от южна България. Бившият механотехникум е бил и ще бъде желано място за обучение и труд. Учениците все повече се мотивират да усвояват знания, умения и компетенции. Безкомпромисни сме към отсъствието от часове, към апатията и безхаберието, работим върху нова ценостна система на учениците. Нашите ученици харесват, обичат и се гордеят с училището си. Доказателство за това е и въвеждането на елементи на униформа, която се носи с гордост. За първи път показвахме какво представлява тя на изминалния патронен празник, в навечерието на Великден. В чест пак на празника на училището, с решение на Педагогическият съвет, са наградени 11 ученици с грамота „Достоен хаджиеновец“ - за популяризиране и утвърждаване името на училището. Достойното представяне на регионални състезания и олимпиади и класирането на наши ученици за участие в национални състезания по електроника и информатика само потвърждава въяната посока: учене, труд и заслужен успех. В този смисъл, на прага сме на избора на мобилна група от 20 ученици за поредното обучение в гр. Дрезден през юли, след преминато обучение по езикова култура и професионална подготовка.

Предстои посещение, и то много скоро, на 100 наши ученици, учащи в проекта „Развитие на професионалното обучение в сътрудничество с работодателите“ в офиса на „Майкрософт“ в София. От 23 ученици, учащи в проекта „Ученически практики“ и обучаващи се в реална работна среда, вече 4-ма са приключили много успешно. Така че - при нас се учи и работи. Тези, които изберат училището ни, няма да съжаляват, защото след 4 години ще са хора, които ще имат реални дипломи с реално покритие и ще си намират бързо работа. Всъщност, тя, работата, ще ги чака. Имаме какво да предложим на ученици и родители, стига да залагат на наистина ефективното обучение, с мисъл и поглед напред. С обучение, което дава хляб на учениците. Така че - добре дошли са!

Деляна Бобева

За връзка с ПГ „Иван Хаджиенов“, гр. Казанлък
ул. „Цар Борис I“ № 21
Тел: 0431 / 627 89 и 6 48 26

Общество

25 април 2014 г.

трибуна

АРСЕНАЛ

20 ХИЛЯДИ ТЕХНИЦИ ЗА 89 ГОДИНИ „РОДИ“ ПГ „ИВАН ХАДЖИЕНОВ“ В КАЗАНЛЪК

89 години от създаването си отбелаяха навръх Великден Механотехническото училище в Казанлък, днешната ПГ „Иван Хаджиенов“.

На официалното честване

ти да завърши по най-добрия начин.

89-тата си годишнина ПГ „Иван Хаджиенов“ посреща в изцяло обновена сграда, сани-

лият кръгъл сирак и отгледан от чично си Хаджиенов дарява 1 million златни лева за построяването на занаятчийско училище в родния си град. В българската история Хаджиенов е известен и като единствения депутат, напуснал парламента - 7-то Обикновено Народно събрание заради това, че негова фирма поема държавна поръчка. Хаджиенов умира в Букурещ през 1923 година, преди да види реализирана мечтата си.

За 89-те години от съществуването си училището е обучило над 20 хиляди технически кадри за района и страната, голяма част от които впоследствие са част от стопански и индустриски елит на държавата. Голяма част от кметовете на Казанлък в последните 80 години също са възпитаници на бившия Механотехникум, който през 1962 година е обявен от държавата за образцов.

В момента повече от 80%

директорката на гимназията Марияна Демирева награди с най-престижното отличие на училището - грамота „Достоен хаджиеновец“, 11 изявени ученици от училището в различни сфери. За първи път хаджиеновци демонстрираха и официалните си училищни облекла - бели ризи и брандирани с емблемата на училището вратовръзки.

Почетна такава вратовръзка бе връчена и на „директора на всички времена“ - Христо Гъдев, най-дългогодишният директор на бившия Механотехникум. При връчването той демонстрира младежки дух, захвърляйки деловата си вратовръзка в името на емоционалния подарък.

Честването, което заради лошото време и дъждъ се ограничи само до прояви в района на училището, бе замислено като градско шествие, на кое то хаджиеновци да покажат най-доброто от своето училище и своите постижения.

Кукери от село Голямо Дряново прогониха злите духове и трудните години за професионалната гимназия с надежда започнатото по различни европейски програми и проек-

рана и ремонтирана със средства по проекти, субсидия от държавата и пари от делегирания бюджет на училището.

Следващите 12 месеца ще преминат в усърдна подготовка и с прояви, посветени на 90-годишния юбилей на училището, който ще бъде честван догодина.

Част от тях е и въвеждането от новата учебна година на обучение по мехатроника. Новата специалност ще подготвя кадри с познания по механика, електроника и информатика, готови веднага след завършването на средното образование да се включат пълноценно в производствения процес на машиностроителните предприятия в района. Веднага след Великденските празници група ученици от училището посетиха в рамките на 6-дневно обучение по проект „Коменски“ румънски град Хорезу.

ПГ „Иван Хаджиенов“ е пряк наследник на създаденото през 1925 година Занаятчийско механотехническо училище. То е построено със средства, дарени от казанлъшкия строителен предприемач и бивш кмет на София по време на Режима на пълномощията Иван Хаджиенов. През 1917 година остана-

от учениците, завършили професионалната гимназия, продължават обучението си във висши технически училища по сродни специалности.

В професионалната гимназия назад в годините са се обучавали и бивши министри на промишлеността на държави от Африка, стопански ръководители на високи нива от Виетнам, Корея и други.

Деляна Бобева

In Memoriam

ПОЧИНА КОНСТРУКТОРЪТ НА „МАЛЮТКА“ И „ИГЛА“

Легендарният конструктор на съветски ракетни системи Сергей Некрасов, чиято личност се пазеше в дълбока секретност, е починал в средата на април. Конструкторът, който е почти връстник на отишния си от живота в края на миналата година Михаил Калашников, е починал на 92-годишна възраст. Сергей Некрасов

дими е главен конструктор на противотанковите ракети „Малютка“, на ракетите „Земя-въздух“, „Игла“, на тактическите ракети „Точка“, на тактическите балистични ракети с ядрена бойна глава „Ока“ и др.

Некрасов е роден през 1921 г. в Рязан, южно от Москва. Той бил много способен в математиката. Още в началото на Втората световна война поискал да замине да се бие на фронта, но властиите не го допуснали, тъй като искали да запазят най-добрите си ученици.

Некрасов завършва престижното инженерно училище „Бауман“, по това време евакуирано в Ижевск - ключов за руската военна промишленост град, където се намират и за-

водите „Калашников“.

На Некрасов е забранено да напуска СССР. Няма публикувани негови снимки, бил заличен дори от някои групови фотографии, посочват руските медиите.

Изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев е сред няколкото българи, имали редки исторически шанс, като студент, да види от залата великия конструктор. Докато се обучава в Тула, при една от организираните студенчески срещи с велики конструктори, Николай Ибушев има възможността да присъства на среща-разговор със Сергей Некрасов.

„Трибуна Арсенал“

Проф. Минко Балкански:

ЧУДЯ СЕ КАКВО ПРАВЯТ БОГАТИТЕ ХОРА ТУК С ПАРИТЕ СИ?

Проф. Минко Балкански е един от най-богатите българи в момента в чужбина. От 70 години живее в Париж, френски гражданин е, макар да е роден на 20-тина километра от Стара Загора, в село Оряховица, през 1928 година.

Представял е свои изследвания в 34 университета в Европа и Америка. Чел е лекции в Япония и Китай. Резултат от дълго-годишната научна дейност на проф. Балкански са публикуваните 30 книги и над

2000 страници други научни публикации. Той е почетен професор на Университета „Пиер и Мари Кюри“ в Париж, многократно гост-професор в Калифорнийския университет.

Носител е на Орден „Стара планина“ и на статуетката „Мигрант на годината“ на Международната организация по миграцията.

Проф. Минко Балкански и досега е считан за един от най-известните учени в областта на физиката в световен мащаб. Развива широка

благотворителна дейност.

Женен е за французойка и има двама сина, които са в САЩ и се занимават с компютърни науки. Те имат значителен принос за благотворителната дейност на своя баща във фондацията, носеща името на техния дядо „Миньо Балкански“, основана през 1993 година.

Основната ѝ цел е подпомагане на културния живот в родния край и на млади таланти в сферата на физиката, информатиката и математиката. В родното си село

Оряховица е създал уникален етнографски комплекс с богата библиотека от над 6 хиляди тома френска литература.

Негова е и програмата за обучение на ученици по компютри в български училища и до момента по нея фондацията е оборудвала 130 български училища с компютри. Първият компютър в казанлъшката ПМГ също е дарен от фондация „Миньо Балкански“.

От 2006 година в родното село на професора функционира също създадената

ционари с негова помощ и с негови дарения Национален институт за образование.

Проф. Минко Балкански бе гост на Казанлък, където се проведе финалният кръг на Националната олимпиада по физика за ученици от 7 до 12 клас.

В малкото време от пребиваването си в Казанлък българинът с френски паспорт отвърди време и за читателите на вестник „Трибуна Арсенал“.

- Проф. Балкански, напоследък придоби широко отзивък тезата, че държавата ни е инвестирила над 3,5 млрд. лева в млади учени за последните 20 години, които обаче изтичат извън пределите на страната ни. В този смисъл, как да разбираме поведението на българите с добри дипломи и възможности, които отиват навън: като неблагодарност от тяхна страна спрямо държавата или като неадекватност на държавата да си задържи хората, които могат?

- Това е голямо щастие за държавата, че има хора, които могат да се реализират навън от България. Защото, когато се говори колко България е похарчила за тези хора, е редно да се каже също какви пари се донасят от такива хора. Колко милиони ежегодно се донасят всяка година в България от доходите на тези хора. Тук те изхранват семейства, роднини, носят пари. Ще ви дам един-единствен пример от високо ниво на ученици, тези, които са минали през различни олимпиади в България и света и сега са навън да правят наука, в Америка. Един частен случай: те са създали един фонд до момента от 400 млн. долара, като това са дарения от България. Този фонд произвежда приходи годишно повече от 20 млн. долара. Но 20 млн. долара, по тяхно правило, се харчат в България всяка година. Фондация „Америка за България“ стои зад курсовете, които тук се правят за създаване на инженери, техници, компютърни специалисти, тук, в България. Тези курсове и школи са платени от фондация „Америка за България“. Българското министерство на образоването не е платило един курс. Така че, когато се говори за изтичане на мозъците от България, то щастие е за България, че нейни хора отиват навън. Защото, ако тези хора не са навън от България, ще се говори само за престъпността, за корупцията, а това не е достойно. Така че хората, които говорят, трябва да знайт за какво говорят. Голяма грешка е да се твърди, че България прави жертва за тези хора, а те са неблагодарни и отиват навън. Това не е жертва, а принос за България. Ето ви пример с мен: ако аз не бях излязъл от България, кой щеше да се върне тук, какво щях да направя аз за България, ако бях останал в затвора?

- И това ли щеше да Ви се случи?

- Сигурно. В комунистическите времена, като ученик, бях анархист и 100% щях да съм в затвора. Нямаше да съществувам. Аз се родих, когато отидох във Франция. Но не е само това, моето развитие е във Франция. Аз всяка година извеждам в света 2-3-ма много талантливи ученици, физици и математици от най-добрите училища в света. Това са хората, които се реализират. Ето ви един пример с един от нашите млади българи, казва се Янко

е най-велик. Бабащина му казвам аз на това.

- Тоест, бабащината ни пречи, за да се създава висока наука?

- Страшно ни пречи. Всеки се бие в гърдите, всеки е най-великият, математиците се плюят едни други, а са чудесни хора, всеки един отделно. Но като ги слушаш, този е лош, другият лош, циркулират само глупости и клюки. Как може тогава при тези обстоятелства да се създаде едно общество на високо ниво в България?

сега, кое ще е най-важното нещо, с което ще се заемете?

- Най-важното, първо: нека говорим за неща, които познаваме. В случая физиката. В България много обичаме да говорим за различни постижения в тази област, за златните медали, златните физици. Но ето ви сега един такъв пример: най-малката талантлива физичка на световно ниво е от този град, от Казанлък - Екатерина Найденова. Тя дойде при мен на 15 години. Тя е уникална, защото може да решава най-трудните проблеми бързо. Това е слава за нея, слава за България, но тя трябва да отиде някъде по света, където ще намери екип и ще може да работи пълноценно. А за България какво е нужно? Нужно е всички училища да имат лаборатории по физика. Децата трябва да работят, да се заинтересуват от физиката практически, на терен. Не учителите и професорите по физика да пишат на черната дъска формули и децата да не разбират за какво става дума. На нас ни трябва промишленост, инженери, техници. Трябва да има едно общество в България, което да знае, че физиката се преподава не, за да пишат формули, а за да се направи нещо за промишлеността, за държавата. Трябва да има практично приложение. Трябва да дадем чест и слава на техниците, на хората, които създават нещо, което работи, което е в полза на много хора. Сега какво произвежда българският университет? Паразити. Само паразити. Адвокати, счетоводители, банкири, най-много банкири. Четат чужди пари. Това не е занаят. Занаят е, ако произведеш нещо. Нашата образователна система готви големи учени за бабащи.

- Българин ли ще е следващият Айнщайн?

- Може да бъде. Ние имаме наистина невероятни таланти. Ето ви един наистина парадокс: на международни олимпиади България се състезава с Китай. Това е нещо невероятно. Какво общо има? Гледайте размерите, машабите и правете изводите. Това е чудо! Същото е в музиката. Аз се занимавам и с музика. В България има големи заложби, има много талантливи хора, деца, но няма хора, няма общество, което да прецени това и да създаде възможности за развитие на тези талантливи хора. В България няма въз-

Тодоров. Неговата лаборатория струва вероятно колкото е целият бюджет на БАН. Така че - как България при тази ситуация може да му създаде условия да работи в България? Още повече, че, за да се прави физика, математика, висока наука, трябва група, колектив. Няколко души да работят взаимно. А българите не могат да си сътрудничат. Няма научни групи в България, не могат да се създадат, няма условия.

- Защо? Заради липса на достатъчно пари или заради него?

- Не, заради някакви си групови отношения всеки се затваря в кабинета си, защото

можност да се развиват хора, от които страната има нужда. Това е драмата. Голямата драма на страната!

- И още колко време няма да има такава възможност, според Вас?

- Докато няма съзнание. Докато няма политическа воля, гражданско общество. Трябва да има това общество, за да се формира и такова отношение. Управляващите тук са откъснати от народа. Във Франция министър, ако направи една грешка, 2 miliona души се събират под прозорците му и казват: „Чакай, отвий си или се оправяш!“. Къде в България има това? Та нали имаше протести? Кой им обърна внимание?

- Как се нарича това на езика на физиката?

- Брауново движение, резултатната е nulla. Голям проблем е създаването на едно гражданско общество, което да може да изльчи и хората, които ще водят народът. А сега политиците са случайни хора.

- Какво още прави фондация „Миньо Балкански“ за талантливите българчета тази година?

- През лятото откриваме 8 летни школи в страната: по математика, забавна математика и физика. Стартуваха и конкурса „Млади изобретатели“. Ако знаете какви чудеса създават деца от България на 16, 17 години. Изобретения, които, ако са в Америка, от всички лауреати на нашия конкурс, там ще се създаде една цяла индустрия.

- Сериозно?

- Напълно. Става дума за детски постижения, изобретения, устройства, които веднага биха дали началото на една индустрия. Но кой ще се заеме, кой ще заложи пари? Тук не знам какво правят хората с парите си. Има много хора с пари, много богати хора, но какво правят с парите си? Питайте ги! Аз се чудя. Да се заемат, да създадат една малка индустрия, с едно даровито, амбициозно дете. Но търпение трябва, те ще заложат, но по-късно. Но тук се бърза с парите. Трябва работа, трябва хората да се научат да ценят трудът и да уважават тези, които отиват към труда. Които създават неща за промишлеността, за индустрията, а не само славата. Ние сме славни, но бедни.

Деляна Бобева

ДЖУЛИЕТА МАЗИНА

ЛЮБОВТА И ВДЪХНОВЕНИЕТО НА ФЕЛИНИ

Тя се казвала Джулия Анна.

Джулиета е името, с което се обръщал към нея съпругът ѝ – великият Федерико Фелини. Родена е в семейството на цигулар и учителка. Баща ѝ, Жетано Мазина, бил талантлив музикант, но заради любовта си към майка ѝ – Летисия, момиче от богато семейство, бил принуден да стане касиер в една фабрика. Родителите ѝ се съгласили с този брак, при условие, че Жетано се раздели с музиката завинаги.

С възпитанието на Джулиета, от 4-годишната ѝ възраст, се заела нейната леля Джулия, която успяла отрано да открие актьорския талант на своята племенница. От 14-годишна Джулиета води детско радиопредаване, а на 18 години изиграва първата си роля – на фея, в театъра.

Завършила филология в Римския университет и се дипломира като преподавател по съвременна и древнохристиянска литература. Ангажментите ѝ обаче в различни театри като актриса, певица и танцовка не спират...

Аз се влюбих в отражението си в нейните очи.

Това казал Фелини след знаменитата им среща през 1943 г. До този момент той бил чувал само гласа ѝ – Джулиета изпълнявала ролята на Полина в радиосериала на Фелини „Чико и Полина“. Тя не била красавица, а привлекателно момиче с ръст около 1.50 и тегло не повече от 50 кг. Фелини я поканил на обяд в скъп ресторант. Договара младата актриса била канена само в кафенета. Била толкова притеснена, че си поръчвала най-евтините ястия. Тя не знаела, че преди да я покани, Федерико Фелини бил дошъл в луксозното заведение и предварително разучил менюто и обслужването. По време на вечерята той ѝ разказал невероятни истории за себе си, а тя не можела да различи фантазията от истината. Взаимното очарование било пълно! Две седмици по-късно те се женят...

Общата им трагедия.

За ужас на родителите на Джулиета, които мечтаели за друг зет, те дори не се венчали в църква. Настанили се у лелята на Джулиета, тъй като Фелини искал да избегне повиквателната за армията на Мусолини. „Тя беше толкова малка, невинна, нежна, доверчива и добра, че се нуждаеше от моите грижи. До този момент никой не е зависел от мен толкова много“, спомня си Фелини за жена си. Джулиета мечтала да стане майка. Забременяла, но паднала по стълбите и изгубила детето. През 1945 г. забременяла отново, но детето живяло само две седмици. Казали ѝ, че няма да може

да има други деца. Общата трагедия сплотила още повече двамата млади съпрузи. В книгата си „Аз, Фелини“ режисьорът пише, че поради това, че притежава Джулиета, никога не е изпитвал необходимост от нещо друго. А

Аз я разочарохах. Но тя мене – не. Не мисля, че бих могъл да намеря по-добра жена ...“.

Фелини имал труден характер, бил убеден в своята гениалност от съвсем млад и не желал да прави ком-

те на Кабирия”, отличени с „Оскар”-и, „Светлините на вариетето“ и „Джинджър и Фред“, в който партньор на Мазина е Марчело Мастрояни, както и „Баба Хола“ на Ю. Якубиско, издигат Мазина на недосегаема висота. „Историята на Кабирия – проститутката със златно сърце, се е превърнала в един от най-хуманните и вълнуващи сюжети в киното“, пише критиката за „Нощите на Кабирия“, а Джулиета Мазина получава наградата за най-добра актриса на кинофестивала в Кан през 1957 г. и се превръща в истинска героиня на своето време. Започват да я наричат велика актриса и да сравняват с Чарли Чаплин.

Предлагат ѝ изключително изгодни договори в Холивуд, но на всички примамливи предложения Джулиета Мазина отвръща с отказ. За нея Фелини стоял по-високо от всичко! И продължила да изпълнява ролята си на голямата малка жена в живота и творчеството му.

Това е жената, създала Фелини, казвали често за Джулиета Мазина. Самият Фелини бил съгласен с това. По време на работа над филмите най-важно от всичко за Фелини било мнението на Джулиета. Ако я нямало на снимачната площадка, той я търсил по телефона и се съветвал с нея и за най-малките подробности.

Фелини бил суитет – той си поръчвал червени шалове в скъпи ателиета и не се интересувал от това, че за разлика от другите звезди, Мазина няма манто или пък накити. Тя самата казвала,

Италианската актриса Джулиета Мазина е родена през 1921 г. в Сан Джорджо ди Пиано, близо до Болония. В киното започва да се снима през 1948 г. Най-известна е с главните си роли във филмите, режисирани от Федерико Фелини: „Пътят“ и „Нощите на Кабирия“, отличени с „Оскар“, „Светлините на вариетето“ и „Джинджър и Фред“. За ролята си в „Нощите на Кабирия“ Мазина получава наградата за най-добра актриса на Филмовия фестивал в Кан през 1957 г.

С легендарния режисьор ги свързва 50-годишна любов. Мазина е до крайност себеотречена, тя е безгранично отдавана единствено на Фелини и е негова неизменна спътничка и покровителка до края на дните си. Умира през 1994 г. в Рим.

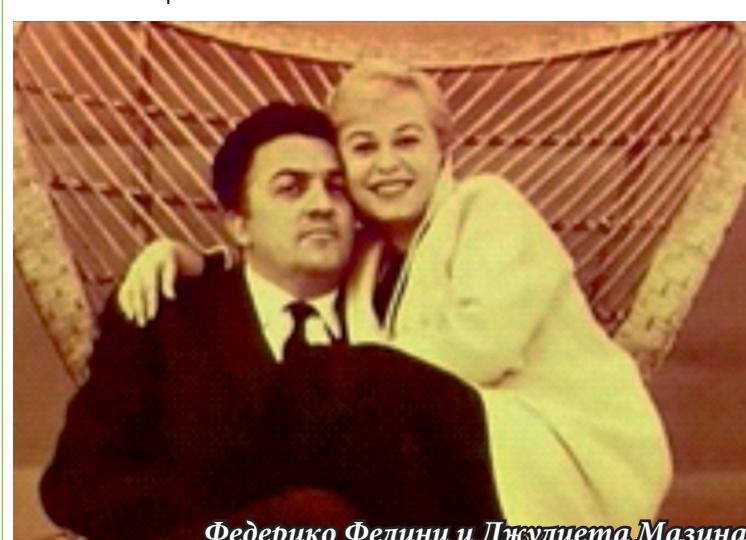
тя споделя: „Ние с Федерико не сме точно семейство, защото нямаме деца, нямаме и близки. Ние сме една двойка, съюз от двама души.“

Как се живее с гений? Когато ѝ задавали този въпрос, Джулиета отговаряла по един и същи начин: „Животът с глупав човек ще ме дразни много повече“. „Малка жена с очи на загубило се кученце“ – така ласкателно с обич Фелини говорел за нея. Тя признавала, че двамата са твърде различни. Тя здраво стояла на земята, а той летял в облациете. Тя обичала да пътешества, той – не. Тя обичала да бъбри, той – да мълчи. Тя да танцува, той – не. Тя – да слуша музика, той да чете. Еднаквото било, че се обичали безмерно и любовта им не намаляла цели 50 години!

Освен неин съпруг, Федерико се превръща и в нейно дете. Тя удовлетворявала и най-големите му капризи, превръщайки живота му в нескончаема феерия. А той непрестанно измислял своя вълшебен, нереален свят, в който прекрасно се вписвала Джулиета.

За съвместния им живот Фелини по-късно ще каже: „Мазина напълно отговаряше на моите идеи, намерения, вкусове... Но бракът ѝ с мен не се оказа, това, кое то е очаквала. Защото не се осъществиха заветните ѝ мечти. Тя очакваше деца. Собствен дом. И верен мъж.

промиси. Джулиета била тази, която се занимавала с всичко – тя уреждала живота им и отношенията с хората, с които Федерико се е скарал. За него тя

Федерико Фелини и Джулиета Мазина

била и майка, и секретарка, и счетоводител, и съпруга, и вдъхновителка.

Филмовите ѝ роли. Талантливата Джулиета или Джулетина, както още я наричал Фелини, се посвещава изцяло на мъжа си – тя има само четири роли в негови филми. И признавала, че да работи с него ѝ е по-трудно, отколкото с друг режисьор.

Популярността и на двамата през 60-те и 70-те години на миналия век е огромна.

Главните ѝ роли във филмите „Пътят“ и „Нощи-

тъ на Кабирия“, отличени с

климатът никак не й понасял и тя често боледувала.

Престани да плачеш, Джулиета! Мазина и Фелини били много популярни – и в Италия, и в Америка, и в Русия, където през 1963 г. на Московския международен кинофестивал за филма „Осем и половина“ Фелини получава голямата награда. Той има две награди „Оскар“ и световно признание. Когато получил последната си награда – юбилейният „Оскар“, той огледал залата и извикал на седящата в партера Мазина: „Престани да плачеш, Джулиета!“ Всички камери се насочили към нея, а тя заплакала още по-силно...

Страшната диагноза. Мазина разбира, че е болна от рак на белите дробове няколко месеца преди смъртта на своя съпруг. Тя знаела, че ѝ остава малко да живее, но скрива това от него и се съгласява да влезе в болница, едва след като Фелини влязъл да се лекува. Той изобщо не можел без нея, оперираният от сърце Федерико лежал в съседната стая. Някой от техните приятели, който ги навестил, случайно споделил, че тя има рак. Тогава Фелини моментално отишъл при нея... В края на октомври 1993 г. двамата са изписани и излизат от болницата.

Сега, Джулиета, можеш да плачеш. От този момент нататък има две версии. Едната, че Фелини получава инсулт и умира на 31 октомври. Другата, че на 30 октомври Джулиета и Федерико отиват заедно да отпразнуват златната си сватба в същия този ресторант, в който са се запознали преди половин век. В рестората Джулиета се разплакала, Федерико не общал тя да плаче, това го разстроил ужасно: „Не плачи, Джелсомина...“ – били последните му думи... Там, в ресторант, той получил втори масиран сърдечен пристъп и на следващия ден издъхнал.

На погребението му безутешната Джулиета непрекъснато повтаряла: „Без Федерико и аз не съществувам.“ След смъртта му тя почти не излизала от къщи, не разговаряла с никого, не давала интервюта. Болестта ѝ се развивала стремително, но тя не се борела с нея.

Джулиета надживява Федерико с шест месеца. Преди да издъхне, пожелала да бъде погребана с негова снимка в ръцете. Погребали я редом до него в гробището в Римини. На общата им надгробна плоча издълбали надпис: „Сега, Джулиета, можеш да плачеш“.

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnaliева@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55